

Griffienummer 2905 /2016
Datum van uitspraak 21 NOVEMBER 2016
Notitienummer parket DE66.L1.2694/13/GESW2

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

4779 1. _____, zaakvoerder, geboren te _____,
op _____ wonende te _____ Lochristi, _____;

⇒ Ter terechtzitting van 03 oktober 2016 vertegenwoordigd door mr. M. Verdoodt, advocaat te Zele

4780 2. _____, handelaar in
dierenartikelen, geboren te _____ op _____ wonende
te _____ Berlare, _____;

⇒ Ter terechtzitting van 03 oktober 2016 vertegenwoordigd door mr. P. Cooreman, advocaat te Zele

4781 3. _____ ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____ Laarne,

⇒ Ter terechtzitting van 03 oktober 2016 vertegenwoordigd door haar lasthebber ad hoc, mr. P. Van Buynder, advocaat te Sint-Niklaas

1. TENLASTELEGGINGde eerste, de tweede en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____
en _____ eigendom van Van _____
_____ , geboren te _____ op _____ wonende te _____,
van _____ , geboren te _____ op _____ wonende te _____
_____ , en van _____ , ondernemingsnummer _____
met maatschappelijke zetel te _____ , bij akte verleden door
24.04.2003 van _____ te _____ en notaris _____ te _____ (_____)

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald in agrarisch gebied een afsluiting met een hoogte van 2,15 m, bestaande uit draad en palen, met betonpanelen onderaan, en met een opstand waarin 3 rijen prikkeldraad werden vervat, te hebben geplaatst

Te _____ in de periode van 01.08.2011 tot 01.09.2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 03 oktober 2016.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 25 april 2013 stelt _____, gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente Laarne, vast dat men in agrarisch gebied is overgegaan tot het oprichten, zonder vergunning, van een afsluiting met betonpanelen, ijzeren palen en groene draad. De palen en de draad hebben een hoogte van 2,15 m. De percelen zijn eigendom van derde beklagde met eerste en tweede beklagde als zaakvoerder. De werken zijn vergunningsplichtig daar de afsluiting hoger is dan 2 meter.

Tweede beklagde verklaart in verhoor het volgende:

- De echtscheidingsprocedure is lopende met eerste beklagde. Ze heeft de echtelijke woning verlaten op 14.02.2012.
- De werken aan de omheining werden uitgevoerd in augustus 2011. Niet zij doch eerste beklagde heeft de opdracht gegeven om de werken uit te voeren. De aannemer is haar onbekend.

Door het gemeentebestuur van Laarne werd geen herstellvordering uitgebracht noch een dwangsom geëist. Uit een proces-verbaal van het gemeentebestuur van Wetteren blijkt dat de afsluiting werd aangepast, waardoor er geen vergunning voor nodig is.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 16.3.25 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid Artikel 16.3.25. heeft het proces-verbaal van de toezichthouders bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen. Als de vermoedelijke overtreder bekend is, wordt, op straffe van verval van de bewijswaarde tot het tegendeel, aan de vermoedelijke overtreder kennis gegeven van een kopie van het proces-verbaal. Die kennisgeving gebeurt binnen een termijn van veertien dagen na de datum van afsluiting van het proces-verbaal.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor misdrijven inzake stedenbouw.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn.

- Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.

Wat betreft de natuurlijk persoon moet er worden onderzocht of de natuurlijke persoon wel enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te beletten of te voorkomen. Er moet ook aan de natuurlijke persoon een individuele fout kunnen worden aangewreven. Van enige decumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan slechts sprake zijn indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- de rechtspersoon moet strafrechtelijk verantwoordelijk zijn voor het misdrijf uitsluitend wegens het optreden van de geïdentificeerde natuurlijke persoon;
- de natuurlijke persoon mag het misdrijf niet wetens en willens hebben gepleegd;
- de rechtspersoon moet een zwaardere fout hebben begaan dan de natuurlijke persoon.

Het Hof van Cassatie stelde al dat artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het geding zijn wegens eenzelfde misdrijf, een strafuitsluitingsgrond invoert voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond kan gelden voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degene die willens en wetens heeft gehandeld (lees en vergelijk : Cass. 08 november 2006, T. Strafr., 2007, 261).

In de aan het arrest van 08 november 2006 voorafgaande conclusie van advocaat-generaal Damien Vandermeersch wordt duidelijk gesteld dat om vast te stellen of de natuurlijke persoon "de fout wetens en willens heeft begaan" de rechter moet letten op diens concrete geestesgesteldheid op het ogenblik waarop hij de handeling die zijn verantwoordelijkheid in het gedrang brengt stelde, en niet op de wettelijke kwalificatie van het feit. Hierdoor wordt de functie van een natuurlijk persoon, die van hem een goed ingelicht persoon maakt of iemand die dit zou moeten zijn en die hem een verplichting tot handelen geeft, een doorslaggevend criterium. "Wetens" slaat dan op het bewust of met kennis van zaken handelen terwijl "willens" wijst op de afwezigheid van een rechtvaardigingsgrond.

De vaststelling dat een natuurlijke persoon bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, zij het in belang van de rechtspersoon het hem ten laste gelegde feit heeft gepleegd, volstaat om hem te veroordelen.

Uit het strafdossier blijkt dat de uitgevoerde constructie 2,15 m hoog is i.p.v. 2 m en bijgevolg vergunningsplichtig is.

Uit het strafdossier blijkt echter niet dat de beklaagden een individuele fout kan verweten worden noch als bestuurders van een rechtspersoon, noch als rechtspersoon zelf. Zo blijkt niet tweede beklagde de opdracht heeft gegeven tot het plaatsen van een afsluiting of dat eerste en/of tweede beklagde de opdracht hebben gegeven om een afsluiting van meer dan 2 m op te trekken. In die omstandigheden dringt de vrijspraak zich op voor eerste, tweede en derde beklagde. Ten overvloede merkt de rechtbank nog op dat de feiten werden zeker niet wetens en willens werden gepleegd door eerste en tweede beklagde zodat minstens voor eerst en tweede beklagde ondergeschikt de toepassing van de decumulregel zich opdringt.

4. TOEGEPASTE WETTEN

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 182, 184, **185**, 190, 190ter, 191.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

1.

SPREEKT de eerste beklagde **VRIJ** voor de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A en stelt hem buiten zake zonder kosten.

* * *

2.

SPREEKT de tweede beklagde **VRIJ** voor de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A en stelt haar buiten zake zonder kosten.

* * *

3.

SPREEKT de derde beklagde **VRIJ** voor de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging A en stelt haar buiten zake zonder kosten.

* * *

Kosten

Legt de kosten van huidige procedure begroot op **236,39 euro ten laste van de Belgische Staat.**

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

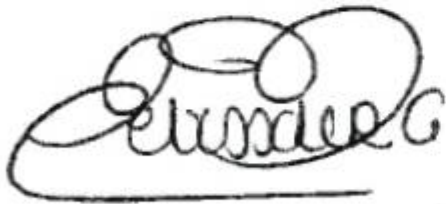
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
EENENTWINTIG NOVEMBER TWEEDEUZEND ZESTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

S. Vantyghem, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Aangeboden op het
1e Registratiekantoor Dendermonde
op**2.8.NOV., 2016**.....

NIET te registreren

De ontvanger

Voor eensluidend afschrift, afgeleverd aan de Procureur des Konings te Dendermonde ten einde te worden overgemaakt aan de afdeling **Bouwinspectie** van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

ZONDER RECHTSMIDDEL

9200 Dendermonde, 25 januari 2017

S. D'hoe
griffier

VRIJ : B.I.

